

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.166/2021/5.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Dömös Erzsébet Paula
cím2

Az alperes: alperes1
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Visontai Csongor Ügyvédi Iroda
cím4
ügyintéző: dr. Visontai Csongor ügyvéd

A beavatkozó: beavatkozó1
cím5

A beavatkozó képviselője: Dr. Pozderka Ügyvédi Iroda
cím5
ügyintéző: dr. Pozderka Gábor ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.127/2021/7.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.050/2020/49.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.127/2021/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50 000 (ötvenezer) forint és 13 500 (tizenháromezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az 1 145 700 (egymillió-száznegyvenötezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2014. augusztus 25-től segédmunkás munkakörben állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperesnél. 2016. május 11-én helység1 utca aszfaltozási munkálatainak ellátása során a felperes által kezelt, a beton adagolásához használt pumpa gémje (csöve) olyan közelségbe került a járda felett futó 22 kW-os szabadvezetékhez, hogy elektromos ív képződött és a felperest áramütés érte. A baleset következtében a felperes a bal térd, a jobb alkar, a jobb hónalj-tájék, a bal könyök-tájék, a hasfal területén, továbbá a nyak elülső felszínén, a bal kézen és a bal alkaron, a jobb lábszáron III-IV. fokú elektromos áram okozta égési sérüléseket szenvedett el, a környező részeken pedig kiterjedt II. fokú égési sérülései keletkeztek. Az égési sérülések következtében a felperes bal alsó végtagját combtöből és a bal keze II-III-V. ujját amputálni kellett. A keletkezett sérülések a felperesnél maradandó fogyatékossgát eredményeztek.

[2] A felperest a balesetet követően több alkalommal - részben az amputálás, részben az elhalt bőrrészek eltávolítása, bőrfelületek pótlása érdekében - műtötték. 2016. augusztus 11-én az ideggondozóban közepes depressziós epizódot, állandó szomatiform fájdalmat, poszt-traumás stresszt állapítottak meg, a gyógyszerek mellett pszichoterápiát javasoltak. A felperes az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézetben 2016. szeptember 13. és október 17., valamint 2017. február 23. és 2017. március 3-a között rehabilitációs kezelésben részesült. A második kezelését követően már könyökmankóval és műlábprotézissel elsajátította a mozgást, önállóan képessé vált ezeket az eszközöket fel-, illetve levenni és sík talajon járóképesnek minősült. A kórházi kezelések közötti időszakokban otthonában tartózkodott, kezdetben az élettársa, később az édesanyja ápolták, illetve gondozták.

[3] A felperes 2016. augusztus 1-től havi 25.418 forint fogyatékossgági támogatásban, 2017. július 1-től havi 48.005 forint rokkantsági ellátásban részesült. Az elsőfokú komplex minősítés szerint a felperes egészségi állapotának mértéke 25%, össz-szervezeti egészségkárosodás mértéke 75%, amelyen belül a mozgásszervi rész-kár 65%, a bőrgyógyászati rész-kár 15%, a pszichiátriai rész-kár pedig 15% volt. Rehabilitációját nem javasolták és megállapították, hogy kizárólag folyamatos támogatással foglalkoztatható, kialakult állapota végállapotnak minősül. A felperes tanult szakmájában, azaz autószerelő és központifűtés-szerelő végzettségei alapján munkavégzésre nem képes.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes a módosított keresetében 30.000.000 forint sérelemdíj és ezen összegnek 2016. május 11-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, ápolási, gondozási költség jogcímén 2016. július 8-tól 2016. szeptember 13-ig összesen 300.000 forint, 2016. október 17-től 2017. február 23-ig összesen 360.000 forint, 2017. március 4-től véghatáridő nélkül napi 1 óra részgondozásra figyelemmel havi 30.000 forint járadék, háztartási kisegítő költség jogcímén 2017. március 1-től kezdődően – véghatáridő nélkül- havi 50.000 forint járadék, ételmezés feljavítás költség jogcímén napi 1000 forint, összesen 365.000 forint, 54.000 forint dologi kár, 2017. március 1-től – általános kártérítés jogcímén - havi 30.000 forint közlekedési többletköltség, havi 15.000 forint gyógyszerköltség és a rezszi többletköltségből eredő havi 10.000 forint általános kártérítés, a lejárt összegek kamatai, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[5] Az alperes és a beavatkozó – a kereset jogalapját és összecszerűségét is vitatva – a kereset elutasítását kérte. Az alperes a felperessel szemben az általa önkéntesen megtérített 2.748.000 forint és a bíróság ideiglenes intézkedése alapján megfizetett 2.101.477 forint, összesen 4.849.477 forint erejéig beszámítási kifogással élt.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[6] A Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.050/2020/49. számú ítéletével kötelezte az alperest 15.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Kötelezte az alperest 2021. február 1-től minden hónapban havonta előre esedékesen a tárgyhó 15. napjáig véghatáridő nélkül havi 38.480 forint háztartási kisegítő költsége jogcímén járadék, közlekedési többletköltség jogcímén havi 5.000 forint járadék megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[7] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdése, továbbá 167. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával megállapította, hogy az alperes teljes kártérítési felelősséggel tartozik a felperes perbeli balesetéért, mert a terhére megállapított munkavédelmi szabályszegések, mulasztások okozati összefüggésben álltak a felperes egészségkárosodásával. Az alperes mentesülését megalapozó körülményeket nem találta bizonyítottnak.

[8] A törvényszék a 30 millió forint sérelemdíj jogalapja körében az Mt. 9. §-a alapján alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42.-54. §-ai, továbbá az Mt. kártérítési felelősségre vonatkozó szabályai alapján a felperes egészségi állapotának, vagyis annak tulajdonított jelentőséget, hogy a balesettel összefüggésben súlyos mozgásszervi fogyatékosnak minősül és segédeszköz használatára szorul. Az összecszerűség megállapítása során a jogsértés súlyát, az alperes oldalán megnyilvánuló felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a felperesre és környezetére gyakorolt hatását, továbbá azt vette figyelembe, hogy a megítélt összeg valóságos elégtételt nyújtson az okozott hátrány kompenzálására, ugyanakkor a jogsértés szankcionálására is alkalmas legyen. A sérelemdíjat növelő tényezőként értékelte a felperes hosszabb időn keresztül fennállt mérhetetlen fájdalmait, a kórházi kezeléseket, műtéteket és az átélt traumát. Figyelemmel volt arra, hogy a felperes szabadidős tevékenységétől, a gördeszkázástól végleg el van zárva, a fizikai munkavégzéssel összefüggő szakképesítéseit a jövőben már nem tudja használni, ezért tanult szakmaiban nem tud elhelyezkedni. Megállapította, hogy a felperes korábbi baráti, jó munkatársi kapcsolatait már nem tudja olyan módon ápolni, mint a balesetet megelőzően és családi körülményei is jelentősen változtak. A baleset időpontjában a felperes 34 éves volt és két kiskorú gyermeke van. Figyelembe vette a balesettel összefüggésben elszenvedett

pszichikai károsodás mértékét, valamint azt, hogy a baleset a felperes élettársi kapcsolatának megszakadásában is szerepet játszott, új párkapcsolat kialakítására viszont a testi állapotára figyelemmel nem került sor.

[9] A sérelemdíj mértékét csökkentő tényezőként vette figyelembe ugyanakkor azt, hogy a felperes az orvosszakértői vélemény megállapításai ellenére nem vett részt rehabilitáción, az ideggyógyászati kezelését megszakította és nem vette igénybe pszichológus segítségét sem, annak ellenére, hogy a terápiák alkalmasak lehetnek volna testi, lelki állapota és közérzete javítására. Mindezek alapján az elszenvedett személyiségi jogsértéssel összefüggően 15 millió forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest.

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes vagyoni kár megtérítésére irányuló keresetét részben találta alaposnak. A szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes 2017. március 3-ig ápolásra és gondozásra szorult, így ezen időpontig előterjesztett keresete jogalapjában és összecszerően is megalapozott volt. A háztartási kisegítő költsége iránti igényt ugyanakkor 2017. március 3-át követő időszakra is indokoltan ítélte, figyelemmel a felperes egészségi állapotára, mozgásában fennálló korlátozottságára, ezért ezen a jogcímen 2021. február 1-től havi 38.480 forint járadékot állapított meg. A törvényszék az élelemfeljavítás és a dologi károk megfizetése iránt előterjesztett keresetet bizonyítottság hiányában elutasította. A közlekedési többletköltség címén igényelt kártérítési járadék vonatkozásában megállapította, hogy a felperes 2017. március 3-tól alkalmas volt a tömegközlekedés használatára, azonban 2019. december 1-től 2021. január 29-ig tartó időszakban kerekesszék használatára kényszerült, ezért részére havi 5.000 forint, összesen 70.000 forint általános kártérítést ítelt meg. Az elsőfokú bíróság a rezszi többletköltség iránti kárigényt bizonyítottság hiányában, a gyógyászati segédeszköz címén előterjesztett kárigényt pedig azért utasította el, mert az üzemi balesettel összefüggésben a felperest teljes társadalombiztosítási térítés illette meg. A gyógyszerköltségek esetében NEAK BÉVER listájából – amely szerint a felperes 2017. április 27-én váltott ki utoljára orvosi rendelvényre gyógyszert - arra következtetett, hogy a felperes nem szed vényköteles gyógyszereket, így csak egy gyógyszer esetében állapította meg az alperes kártérítési felelősségét 2.060 forintos összegben, amely bizonyítottan összefüggésben állt a balesettel.

[11] A törvényszék az alperes által a balesetet követően teljesített, összecszerűségében nem vitatott kifizetéseket a PK. 34. számú állásfoglalás és az 1/2011. VII.5.) polgári jogegységi határozat alapján a felperes követelésébe teljes egészében beszámította és az alperest a különbözet megfizetésére kötelezte.

[12] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Mf.31.127/2021/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében részben megváltoztatta és a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét 20.000.000 forintra, az alperes által fizetendő eljárási illetéket 1.050.000 forintra, a szakértői díj összegét 314.538 forintra felemelte. Megállapította, hogy a fennmaradó 687.400 forint felperest terhelő elsőfokú eljárási illetéket, továbbá 162.036 forint szakértői költséget az állam viseli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 100.000 forint + áfa beavatkozó és alperes részére történő perköltség megfizetésére. Kötelezte az alperest 400.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére megállapítva, hogy a felperest terhelő 916.600 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

[13] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása körében alapvetően a Pp. 164. §-ában meghatározott, a bizonyítási kötelezettséggel összefüggő rendelkezéseknek tulajdonított jelentőséget. Megállapította, hogy az Mt. 166. § (1) bekezdése és a Pp. bizonyítási teherrel összefüggő szabályaira is figyelemmel a felperesnek nem csupán az alperes kártérítési felelősségének jogalapját, hanem a károk összecszerűségét és azoknak a balesettel fennálló okozati összefüggését is bizonyítani kellett.

[14] A gondozási költségeket illetően az ítéltábla nem látott lehetőséget az elsőfokú ítélet megváltoztatására, mert a felperes nem hivatkozott olyan bizonyítékra, amely a 2017. márciusát követő időszakra járó kárigény vonatkozásában igazolásul szolgált volna. A háztartási kisegítő igénybevétele okán megítélt havi 38.400 forint járadékot az elsőfokú bíróság a minimálbér alapulvételével állapította meg, ettől eltérő összeget a felperes a fellebbezésében nem igazolt. Az élelemfeljavítás és kórházi tartózkodás idején beszerzett ingóságok ellenértékét illetően a felperes nem tett egyértelmű tényállítást és bizonyítékait sem jelölte meg. A másodfokú bíróság a közlekedési járadék tekintetében szintén alaptalannak találta a felperes fellebbezését, figyelemmel arra, hogy a felperes nem jelölt meg olyan bizonyítékot, amely alapján a 2017. március és 2019. november közötti időszakban a tömegközlekedés használatának kizártsága, jelentős akadályozottsága megállapítható lett volna. Megállapította, hogy a felperest a baleset következtében kialakult állapota nem mentesítette a tényállítás és a bizonyítékok előterjesztése aló, ezért a rezszi- és gyógyszerköltségek tekintetében is helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Nem találta alaposnak a felperes fellebbezését a felek közötti elszámolás kérdésben sem.

[15] Az ítéltábla a sérelemdíj összagszerűsége vonatkozásában a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján a jogsértéssel összefüggő releváns körülmények részben eltérő értékelésével arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes baleset következtében elszenvedett személyiségi jogsértéssel összefüggő sérelmei kompenzálására az elsőfokú ítéletben meghatározottnál nagyobb összeg alkalmas. A kárenyhítés elmulasztásával szemben nagyobb jelentőséget tulajdonított a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatásának, a felperes maradandó sérüléseinek, állapota végleges voltának, amelyet fiatal életkorban szenvedett el. A jogsértéssel összefüggő releváns körülmények eltérő értékelésével ezért a sérelemdíj összegét 20.000.000 forintra felemelte.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[16] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatásával” kérte kötelezni az alperest további 10.000.000 forint sérelemdíj és a teljes, 30.000.000 forint után a baleset napjától a kifizetésig számított késedelmi kamata, ápolás, gondozás jogcímén 2.100.000 forint, amelyből 300.000 forint után 2016. szeptember 10-től, 360.000 forint után 2016. december 10-től, 1.440.000 forint után 2019. március 1-től számított késedelmi kamata, háztartási kisegítő jogcímén 2.400.000 forint és ezen összeg 2019. március 1-től számított késedelmi kamata, élelemfeljavítás jogcímén 365.000 forint és ezen összeg után 2017. november 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, dologi kár jogcímén 54.000 forint, közlekedési többletköltség és kíséret jogcímén 1.440.000 forint és ezen összeg után 2019. április 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, gyógyszerköltség jogcímén 480.000 forint és ezen összeg után 2019. február 15-től számított késedelmi kamata, rezsiköltség jogcímén 480.000 forint és ezen összeg 2019. február 15-től számított késedelmi kamata, 2021. március 1-től havi 130.000 forint járadék, valamint perköltség megfizetésére.

[17] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a mérlegelési kötelezettség megsértése miatt a Pp. 206. § (3) bekezdésbe ütközően jogszabálysértő.

[18] A kereseti kérelemben igényelt sérelemdíj összege nem eltúlzott, hanem reális, illeszkedik a bírói gyakorlatba. Az eljáró bíróságok az értékviszonyokra hivatkozva a Ptk. 301. §-ának megsértésével a kamat fizetéséről nem rendelkeztek.

[19] A felperes álláspontja szerint a járadékok vonatkozásában az első- és másodfokú bíróság a tényleges bizonyítékokat, számlákat, tanúvallomásokat hiányolta, ugyanakkor figyelmen kívül hagyta az ítéletekben részletezett körülményeket, a felperes rendkívül rossz

és kilátástalan helyzetét, amellyel sérült a Pp. 206. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés. A bizonyítás nehézsége elsősorban letargiájából és abból adódott, hogy volt élettársát – aki 2019. végéig gondozta - már nem tudta elérni. Az édesanyjával 2020. év tavaszán már akkor költözött össze, amikor a helyzet megkövesedett a maga kilátástalanságában, ugyanakkor segítségre volt szüksége. Mindezeket a körülményeket a bíróságok nem vonták mérlegelési körükbe, teljes mértékben figyelmen kívül hagyták és nem értékelték, hogy fizikai állapota önmagában bizonyította a segítség szükségességét otthon és a közlekedésben is.

[20] Az ápolás és gondozás költségét a bíróságok 2017. február végéig ítélték meg annak ellenére, hogy a kormányhivatal határozata egyértelműen megállapítja önálló életvitelre alkalmatlanságát. 2017 márciusától ezért havi 30.000 forint, a lejárt időre 2021. február 28-ig 1.440.000 forint és ennek kamata megalapozott igény volt. Kifogásolta, hogy a háztartási kisegítő költségét a sérelmezett ítéletek a kártérítési gyakorlattal szemben a minimálbér alapján állították meg, ezért indokolt annak havi 50.000 forintra történő felemelése. Élelemfeljavítás költségként napi 1000 forintot igényelt, amelyet a bíróságok nemcsak a mérlegelési jogkörrel visszaélve, hanem az igazságügyi orvosszakértő véleménye ellenére utasítottak el. Álláspontja szerint egyértelműen igazolt, hogy a felperes az amputációt követően és a bőrátültetések miatt ruhatár cserére szorult, így az e körben igényelt 54.000 forint nem tekinthető eltúlzottnak. A bíróságok álláspontjával szemben 2017 márciusától – állapota és állandó veszélyérzete miatt - nem tudott tömegközlekedést igénybe venni, ezért a havi 30.000 forint igényét fenntartotta. A balesete előtt munkahelyén, a telepen egyszobás lakásban lakott minimális költséggel, amely lehetősége azonban a baleset után megszűnt és 8 alkalommal költözött különböző albérletekbe, változó mértékű rezsivel, amelynek összegét utóbb már nem tudta bizonyítani. Valamennyi lakás használata során felmerült rezsiköltségét minimális összegben, havi 10.000 forintban kérte megállapítani. Gyógyszerszámát általános kártérítés jogcímén azért igényelte, mert leggyakrabban fájdalomcsillapítóra, különböző krémekre, nyugtatókra, altatókra és vitaminokra volt szüksége, ugyanakkor pénzhiány miatt ezeket nem tudta kiváltani. Az időváltozás rendkívül módon befolyásolta a fájdalomérzetét, ilyenkor naponta többször is szüksége volt fájdalomcsillapítóra. Nem kapott arról felvilágosítást, hogy munkabalesete miatt néhány gyógyszert térítésmentesen kaphat meg, ezért nem került sor ezek kiváltására.

[21] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Álláspontja szerint a felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogszabályi előírások ellenére jogszabálysértést nem jelölt meg, csupán a bíróságok mérlegelési tevékenységét támadta, amely a bírói gyakorlat szerint csak kirívóan okszerűtlen megállapítások esetén lehetséges. Álláspontja szerint ugyanakkor az eljárás bíróságok mérlegelési tevékenysége okszerű és az részletesen indokolt is.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem megalapozott.

[23] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Pp. 272. § (2) bekezdés). Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi [1/2016. (II. 15.) PK vélemény].

[24] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályként kizárólag a Pp. 206. § (3) bekezdésére hivatkozott.

[25] A mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott. A Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására kivételesen abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért határozat iratellenes vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (BH1995.193., BH1999.44.). Önmagában tehát a bizonyítékok mérlegelésének a kérelmezőre sérelmes eredménye nem lehet a felülvizsgálati kérelem alapja. Akkor sincs lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119.II.).

[26] A felperes a felülvizsgálati kérelmében anyagi jogszabálysértést nem jelölt meg, nem hivatkozott a kereseti kérelme alapjául szolgáló, az Mt.-ben és a Ptk.-ban foglalt jogszabályokra. Nem jelölte meg a sérelemdíj összegszerűségére vonatkozó, az Mt. 9. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 2:52. §-át, sem a járadékigényt megalapozó, a munkáltató teljes kártérítési felelősségét előíró Mt. 167. § (1) bekezdését.

[27] Eljárási jogszabálysértésre (adott esetben a Pp. 206. § (3) bekezdésére) alapított felülvizsgálati kérelem nem eredményezheti annak megalapozottságát, mivel ha az eljárási szabálysértés megállapítható, abból még nem vonható le következtetés az anyagi jogszabályhely megjelölése hiányában arra, hogy ennek megsértése is megvalósult. A megsértett anyagi jogszabályhely megjelölése nélkül a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírása, és arra vonatkozó jogi álláspont kifejtése mellett sem alapos a felülvizsgálati kérelem a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján.

[28] A sérelemdíj összege után számított kamat körében a felperes a Ptk. 301. §-ának megsértését állította, ugyanakkor nem hivatkozott a Pp. 213. § (1) bekezdésére, így a Kúria érdemben nem vizsgálhatta, hogy az eljáró bíróságok döntése kiterjedt-e valamennyi kereseti kérelemre.

[29] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[30] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[31] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. április 20.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

